

Pasunapoisid

1951. aastal, olles sel ajal veel konservatooriumi üliõpilane, asutas Helmut Orusaar puhkpilliansambli Pasunapoisid¹⁹⁰. Hiljem Tallinna Konservatooriumist H. Orusaarele antud iseloomustuses on selle kohta öeldud: „Seoses vajadusega olla pidevalt kontaktis vabariigi puhkpilliorkestrite juhtide tegevusega, ning seoses puhkpillimuusika propageerimise vajadusega vabariigis, on H. Orusaare poolt organiseeritud Eesti Raadio- ja Televisiooni juurde grupp puhkpillimängijaid nimetuse all „Pasunapoisid“. Selle puhkpilli kollektiivi väärtus seisneb metoodiliselt ettevalmistatud repertuaari tutvustamises vabariigi puhkpilliorkestri juhtidele raadio ja televisiooni kaudu.“¹⁹¹ See on kahtlemata õige, kuid võib kahelda, kas algne eesmärk oli nii pateetiline. Võib-olla oli see lihtsalt soov pöörduda uuesti „esimese armastuse“, vanatantsumuusika poole, aga esitada seda tõeliselt hästi. Pasunapoisid oli eesti puhkpillimuusikas täiesti uus kvaliteet. Põhiliselt mängisid selles professionaalid, kuid ka mõned väga head amatöörid.

Ansambel sai kiiresti ülimalt populaarseks. „Nendele tööliste ja maarahva hulgast, kes estraadimuusika ja rahvapillilugude vahele veel midagi muud tahtsid, polnudki tollal tõepoolest soovikohast meelelahutust pakkuda.“¹⁹² Ansambli põhitegevuseks olid salvestused raa-

¹⁹⁰ Lõik Pasunapoisid põhineb ajakirjanduses ilmunud artiklitele, Helmut. Orusaare tegevust käsitlenud raadiosaadetele, Baskakovi diplomitööle ja materjalidele Teatri- ja Muusikamuseumis M219.

¹⁹¹ TMM M219 säilik 2, lk 2–3.

¹⁹² Kuusk, Priit. Ühest populaarsest ansamblist. – Rahva Hääli. 3.02.1976, lk 3.